

ŠESTÁK

*Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřinicích
číslo 53, vydáno pro vnitřní potřebu - 2.listopadu 2004, nákladem 60 výtisků*

Oddílová rada

Středisková rada schválila 3.října 2004, že Dazul může podepsat smlouvu o realizaci projektu Dětského bezbariérového centra Březiny na částku 14,3 milionů ze strukturálních fondů Evropské unie. Přeloženo: můžeme se do toho dát.

Delfínek se stala novou rádkyní Žížal. Je to nejmladší rádkyně v historii ŠESTKY. Přejeme jí hodně zdaru a trpělivosti.

Středisko Vsetín, do kterého organizačně spadá i ŠESTKA má celkem cca 300 členů. Letos přibýlo celkem 54 nováčků !!!

Díky aktivitám, které jako ŠESTKA pořádáme na veřejnost (K2, Countrybál, Triatlon, HELP, Cross Country, Parawesterniáda, ...) a Irčině rozumném hospodaření s oddílovými penězy, se nám podařilo nakoupit další stany, takže v tuto chvíli má náš oddíl k dispozici 7 (!!!) stejnobarevných kupolovitých stanů od firmy Jurek.

Z další větší investice nás čeká nákup nového horolezeckého lana a 3 malých sedáků (kompletů) pro světlušky a vlčata. Podle nejnovějších zpráv je již zrealizováno.

Na středisku byla otevřena nová roverská klubovna s krbem a barpultem. Fanta při slavnostním aktu uspořádal sbírku na zakoupení fotbalu do této klubovny - a sesbíral mezi přítomnými 437,- Kč

Spídymu bylo náčelnictvem Junáka uděleno vyznamenání in memoriam „Za čin junácký“ třetího stupně. Vyznamenání bude předáno Spídyho mamince.

V deníku MF DNES 16.10.2004 vyšel článek s nadpisem „Unie pomůže skautům ze Vsetína“. Je

Na ŠESTÁKU č.53 se podíleli: Dazul, Violka, Fialka, Štěpka, Kája, Kecka, Zub, Kikina, Boyda, Brumla, Anita, www.budpripraven.cz, J.Foglar, J.Fischer, M.Čermák, Irča, Fanta, LACHIM spol.s r.o. Uzávěrka dalšího čísla ŠESTÁKU je ve středu 24.11.2004.

Narozeniny v listopadu:

Anežka - 12.11.1993, Ivoš - 10.11.1980

i ní fotka s popisem „ZDE BUDE STÁT DĚTSKÉ BEZBARIÉROVÉ CENTRUM. Starosta Kateřinic Antonín Mikšík ukazuje na místo, kde vyrostle nový areál vsetínských skautů.“ Mimoto byla o Březinách zmínka ve zprávách na Radiožurnálu a ještě v jedom rádiu.

V listopadovém Westernu vyšel na dvojstarně článek „My jsme Valaši, westernová kavalerie...“. Ze 2/3 je tvořena členy ŠESTKY - Zubem a Ivošem. Mimo jiné je v článku i zmínka o Parawesterniádě.

Do soutěže časopisu Junák a Světýlko „Modrá flotila“ se přihlásily 4 šestky našich vlčat a světlušek z Ratiboře a Kateřinic a 1 dívčí družina - Žaby. Pamětníci ví, že Žížalám se před časem podařilo ve finále této soutěže zabodovat.

Myslím si, že to nikdo v našem oddíle nezaregistroval, ale před časem proběhlo známkování našich internetových oddílových stránek. Je to v rámci projektu na oficiálních stránkách Junáka - www.skaut.cz. Ze 48 zatím hodnocených webů jsme dopadli na 19.místě se známkou 2,01. Na 1.místě se zatím neustále drží webovská stránka našeho střediska (www.skauti.cz) se známkou 1,58 a na 3.místě se drží TROJKA se známkou 1,69. Vzhledem ke kampaním, které občas vedou oddíly jejichž web je daný týden hodnocen (za náš web byla tak utajená, že o ni nevěděl nikdo z ŠESTKY - a tudíž nemohl při známkování nadržovat), lze považovat umístění v první půlce za pozitivní.

Krtek /25.10.2004 v 23:07/ vzkazuje - Kdo chcete být zařazen do mailové diskuse vsetínských RS napište.... mě... a připište na jaký email ji chcete přijímat. (krtek@trojka.cz)

LVÍČATA - 4.chlapecký oddíl ze Vsetína - oslavili v těchto dnech 25.výročí nepřetržité oddílové činnosti. Čtverkaři jsou druhým nejstarším oddílem na Vsetíně!

ŠESTKA má výhodu ∞

(Dazul) ŠESTKA má výhodu, že patří do vsetínského střediska. Vsetínské středisko Junáka patří mezi ty lepší střediska v ČR. Jednak svou velikostí a taky svými aktivitami. ŠESTKA může ze svého členství v takovémto společenství jenom těžit (ukázkovým příkladem může být třeba projekt výstavby Dětského bezbariérového centra Březiny za 14.3 mil.Kč) a nebo taky může svému středisku něco přinést. Bez ohledu na to, jak se chovají ostatní oddíly. JFK (jistý prezident) kdysi pronesl známou a trochu zprofanovanou větu „Nptej se na to, co tvá země udělala pro tebe, ptej se na to, co ty můžeš udělat pro svou zemi“. Uvědomuju si, že už velmi dlouhý čas se snažím tuto větu přivádět v oddíle do praktické podoby - dříve na Čtverce, nyní v ŠESTCE. Připadá mi, že by to mělo být pro každého z činovníků, roverů i rádců takovým samozřejmým a nepsaným oddílovým zákonem. Ztotožníme-li se s větou, že „Nic se neztrácí v duchovním světě“ - můžeme dokonce takovéto konání považovat za chladnokrevně vykalkulovanou investici, která se oddílu dřív či později vrátí.

ŠESTKA má výhodu úžasného pochopení na obecním úřadě v Kateřinicích a Ratiboří (o poznání méně už v Jablůnce), fandí nám ve škole i v kateřinickém evangelickém sboru. V tuto chvíli jsme díky podpoře obce Kateřinice obdrželi formou pomoci výstavby Dětského bezbariérového centra Kateřinice více než celé vsetínské středisko za několik posledních let. Ukažme, že si toho dokážeme vážit a nepromrhejme ten dar.

ŠESTKA má výhodu, že má největší počet relativně aktivních dospělých členů ze všech střediskových oddílů. Šestka z toho může dočasně jenom těžit a ždímat (např. každý z aktivních dospěláků povede 1 měsíc oddílového programu) a nebo se může snažit o to, abychom tuto „výhodu“ trvale udrželi - vyhledávat příležitosti jak toho docílit (například stavba oddílové boudy ala Dynčák

či Kosárna na pozemku v Dynoticích, ...)

ŠESTKA má opět výhodu největší vlastní zásobárny členů do skautských družin - cca 20 světlušek a vlčat v Kateřinicích a Ratiboří se (pokud něco nezkazíme) velmi pozitivně projeví během 2-3 let. Je to jedna z nejlepších „investic“, kterou oddíl za poslední dobu udělal. A každá investice se musí vhodně opečovávat a kontrolovat.

Vzpomínám si na text jedné písně, která zněla v osmdesátých letech minulého století často z rádia - „Nesmíš být nikdy líný, nesmíš se práce

bát, ... co děláš, to dělej rád“. Zpíval ji Waldemar Matuška s KTO. Zpěvák, který se nemusí stydět za nic co tehdy nazpíval. Čím jsem starší, tím se mi ta písnička víc líbí (a byla doba, kdy jsem se jí smál). K tomu textu skutečně není co dodat. Je totiž i o ŠESTCE.

Pokud něco nefunguje podle našich představ, je potřeba udělat všechno proto, aby to fungovalo (i ldyž to obnáší

spoustu práce) a až naposledy volit řešení stylu - tak to zrušíme (kteréžto řešení většinou neobnáší práci žádnou).

V minulém ŠESTÁKU Zub oznamoval, že přebral vedení ŠESTKY. Moc mu přeju, aby dokázal nejenom využívat současných výhod ŠESTKY, ale aby se mu dařilo současné výhody oddílu udržet a nejlépe prohloubit.

Fenomén ŠESTKA si to skutečně zaslouží.

Jsi na nebi?

V oblacích na plujících korábech?

Ve slunci, které se na mě směje?

V barvách, které nemají konce?

V mrazivém větru, který mi barví líce?

V trávě šumící z rána?

Ve stromech?

Kde jsi?

Bud' připraven!

Co když vidím, jak zloděj někomu vykrádá kabelku?

- rozhlédni se, jestli je okolo policie
- pokud je to na veřejném prostranství, třeba v tramvaji, je dobré, že je okolo spousta lidí
- na druhou stranu nikdy nevíš, jak velká je zlodějská tlupa
- nejlepším řešením je upozornit nějakého dospělého mužského ve tvé blízkosti
- vyber si nějakého ramenatého a svalnatého
- je možné, že s tím nebude chtít mít nic společného
- i to se stává
- není ve tvých silách chytat zloděje
- spíš upozornit okolí na to, že se něco děje a zloděje vyplašit

Co když vidím, jak někoho v temné uličce mlátí?

- zmiz odtamtud a rychle vyhledej místo, kde jsou lidé (hospoda, obchod atd.)
- zapamatuj si místo zločinu
- řekni dospělým, ať zavolají policii
- dbej na své bezpečí

Zloděj

Je to o penězích?

(Zub) ...Svým způsobem ano, ale u některých disciplín (aspoň pro začátečníky), myslím, že ne. Mluvím teď o disciplínách různých westernových soutěží.

Marně se snažím

někoho z oddílu zlákat na dráhu westernového šoumena, či závodníka. Zatím bohužel nic. A tak si říkám: jestli je to v penězích, zkusím to aspoň tam, kde to jde, vyvrátit. Druhá věc je chuť, ale tu už si nekoupíme za žádné peníze. Vezmu to popořadě.

Pět nejobvyklejších disciplín ve westernových dovednostech:

1.Ovládání honáckého biče- opravdu, tady to o penězích je. Ani pro začátečníka nemá cenu kupovat levný bič. Nesplňuje totiž podmínky dobrého biče a nedá se s ním dělat taková škála triků. V České republice je plno velmi dobrých výrobců bičů, kteří mají jméno i v zahraničí. Cena biče se odvíjí od materiálu, délky, provedení a taky výrobce. Dobré biče u nás seženete od 2900 až do 15000 korun (velmi kvalitní pětimetrový bič z klokání kůže, dovezený z USA). Dá se ale sehnat i starší, myslím, že i v dobré kvalitě.

2.Lasování - „královská disciplína“. Nejtěžší disciplína ve westernovém umění. Zatímco s bičem se na dvoudenním kurzu naučíte mnoho a mnoho triků, s lasem se nenaučíte téměř nic. Musíte to vydržet hodinami tréninku doma. Co se týká vybavení, na začátek stačí jedno lano. Prostě kus horolezeckého lana. Ale ne moc těžkého, tvrdého ani tlustého, ale tak akorát. Časem začnete přidávat. Dvě krátké, pak osmi až desetimetrové na Texas-skip atd. Ceny jsou asi od 40 korun za metr až po 150 korun za metr (originál trikové laso z USA). Já používám laso v ceně 50 korun - je super. Ještě si můžete pořídit tzv. „polyrope“ - pracovní honácké laso, což je ta nejtěžší škola trikového lasování. Cena takového lasa je i 3000 korun.

3.Žonglování s revolvery- krásná,(i když se to neví), ale těžká disciplína. Měsíce dřiny, aby z toho vypadlo něco, co trochu vypadá. Nejnižší cena je asi 1600 korun za jeden revolver- nefunkční, a přes 2000 za funkční na poplašné patry. Na žonglování jsou ale lepší dva (líp to vypadá, ale cena už jde nahoru). Mezi náma, ten za dva

tisíce je pěkný šunt, ale jde to s ním. Dají se pořídit i velice pěkné a vyvážené

žonglovací originály za zhruba 7000 Kč/kus.

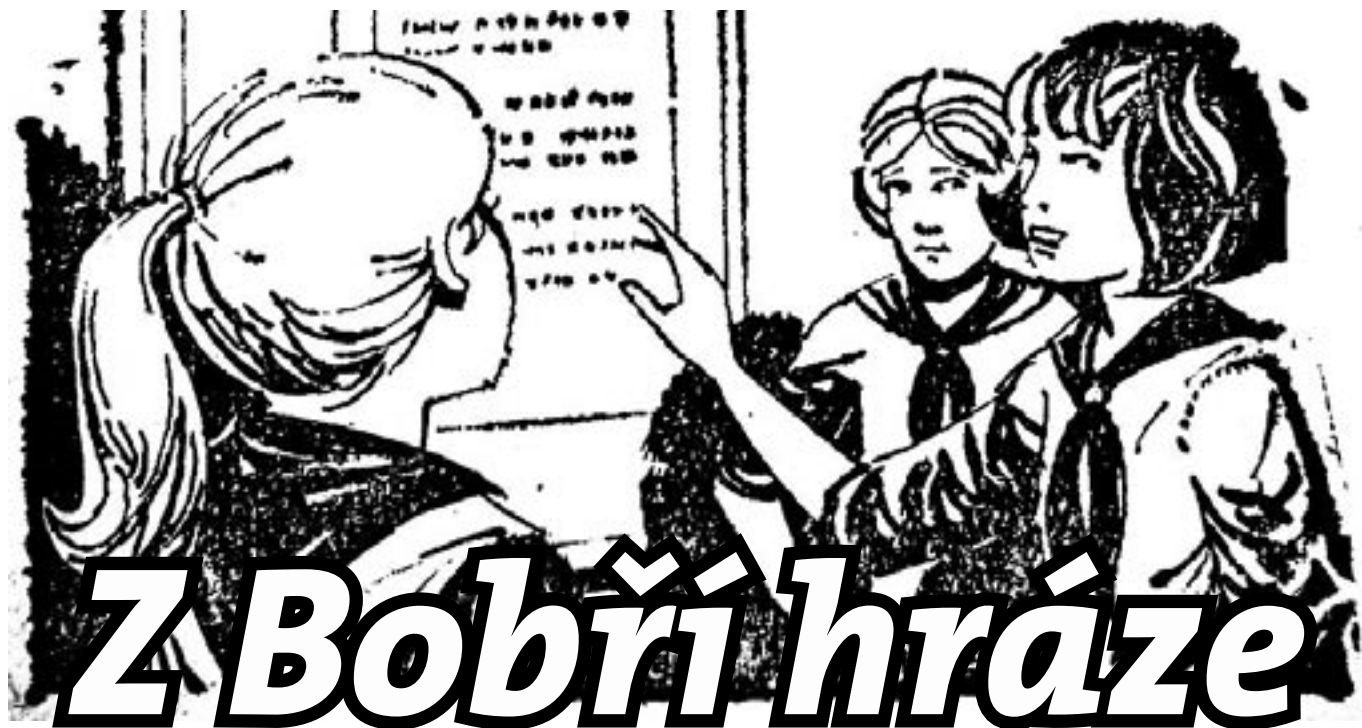
4.Hod nožem - myslím, že to nemusím ani popisovat. Jen je třeba se zmínit o vrhacích nožích. Nejde totiž docela dobře použít každý nůž. Měl by být dostatečně těžký (háže se i na 10 metrů), pevný a vyvážený. Používají se buď sériově vyráběné vojenské nože, nebo vrhací speciály. Vrhací nože běžně dostupné v obchodě, nejsou příliš vhodné - nízká váha, pochybná kvalita. Nože, které znám, se dají pořídit zhruba za 700-1600 korun, myslím ale, že sehnat levnější nebude problém.

5.Hod sekerou (tomahawkem) - toto je disciplína, stejně jako nůž, velmi příjemná a pohodová. Myslím, že ani trénink není zas až tak náročný. S vybavením není žádný problém, pro začátek stačí obyčejná sekera za 200Kč. Ale dají se sehnat i pěkné, lehoučké tomahawky za asi 700-900 korun.

To je krátký výčet těchto velice zajímavých disciplín. V závodech jde nejen o výsledek, ale i o setkání. Pokud jste tam jen jako diváci, nikdo se s váma moc nebaví, ale když závodíte... Byť jste byli na posledním místě, jste jedním z nich, hned vás berou do party a při každém dalším setkání si vás pamatují.

Psal jsem, že to jsou hodiny a měsíce dřiny. Jsou, a u všech pěti, ale ten výsledek pak stojí za to. Opravdu, někde to o penězích je hned na začátku (dobrý bič vám ale při pečlivém ošetřování vydrží i deset let), ale někde to není tak hrozné. Myslím, že by se to dalo utáhnout. Jestli máte někdo chuť, a tím mám na mysli i rodiče, jsem ochotný v tomto komukoliv a jakkoliv pomoci a poradit. Na všechny odvětví mám minimálně jeden kontakt. Můžu sehnat, co bude v mých silách. Jen hledám partáka, co by se do toho nebál jít a zkusil by závodit, třeba i za cenu prvotních porážek.

Po smrti Jaroslava Foglara - legendárního spisovatele a skautského vůdce „Hochů od Bobří řeky“, vyšla zásluhou Miloše Zapletala v roce 1999 další z foglarovek - Z Bobří hráze. Není to román, ale drobné texty, které vycházely v časopisech Junák, Mladý hlasatel, Vpřed ale také ty, které nikdy před tím nevyšly tiskem a byly vadány pouze v oddílových časopisech Dvojky - Čigoligo a Pomalago. I když jsou některé texty staré 70 let, jsou pořád zdrojem inspirací a zkušeností. A co ten název? Bobří hráz říkali Hoši od Bobří řeky své klubovně.

Nuže, zkuste se začíst co je to Mor družinových schůzek. Že by vám to něco připomínalo?

„Mor družinových schůzek“

říkáme těm chlapcům, kteří přicházejí pozdě nebo spěchají ze schůzky předčasně domů.

Nemá-li rádce celou družinu ještě pohromadě, musí čekat na opozdilce, odkládá zahájení schůzky, její program je zkracován a ostatní chlapci se učí nedochvilnosti. Předčasné odchody ze schůzky domů, to družinovku pak jen dorazí! Takový plantážník se už v polovině programu obléká, je jako na trní, významně se dívá na hodinky, pořád se ptá, kdy už bude konec. Ten spěch často naočkuje i ostatním, kteří by jinak vůbec nespěchali. A tak schůzku pokazí, znemožní, aby byl program probrán normálním klidným tempem, znechutí rádce - a to jen proto, že rodičům nedovede vysvětlit, proč mají mít aspoň trochu ohledu k činnosti skautského oddílu. Není přece už malé dítě, které by muselo být přesně v určitou hodinu doma, když má ještě někde nějaké povinnosti. Družinová schůzka ovšem nesmí být protahována do pozdních

večerních hodin, potom by se nesměl rádce divit, kdyby se i ti nejnadanější chlapci začali dívat na hodinky.

„Mor družinových schůzek“ neříkám však jen opozdilcům a předčasně odcházejícím. Jsou to i ti, kteří znemožní každý rádcův výklad, všechno znevažují, pořád ruší, odvádějí pozornost ostatních chlapců a jsou věčně rozchechtaní. Takový jedinec se dříve nebo později vyskytne v každé družině, někdy se jich tam sejde najednou i víc. Na družinovou schůzku jdou ne proto, aby tam pracovali, něco se naučili a pěkně se pobavili, ale aby si tam zařídili. Jsou to jinak třeba docela dobří chlapci, schopní každé oběti pro oddíl, ale řádění na družinovce je jejich potěšení a nechápou, jak tím poškozují družinu i oddíl. Vynasnažte se, aby ve vaší družině nebyl takovým „morem“ nikdo!

Proč chodíme do skautského oddílu?

Někdo z vás asi odpoví: Abychom se podívali do přírody, poznali okolí i vzdálenější kraje. Nebo: Abychom se naučili tábořit.

Ty odpovědi jsou sice správné, ale neúplné.

Hlavní důvod je jiný. Skautský oddíl vám dává více než pouhou zábavu, turistiku nebo výcvik. Máte si zdokonalit a upevnit povahu. Odložit lenost, nedbalost, sobectví, hrubost, nesnášenlivost, nepřesnost a jiné nepěkné vlastnosti. Měli byste se tu naučit pravdomluvnosti, přímosti, čestnosti, kamarádství, obětavosti a slušnosti. A vůbec těm věcem, které dělají z obyčejného kluka chlapce - skauta.

Naše schůzky, výpravy, tábory, hry, cvičení, závody, zkoušky, to všechno jsou jen prostředky, které umožňují zdokonalování povahy.

Ukažme si to třeba na výpravě. Je neděle. Lenost vám říká, přispi si ráno! Ale skautský oddíl vás volá do přírody. Musíte: vstát, zabalit tornu a spěchat na sraz, i když třeba není hezky. Přemáháte tím svou pohodlnost. Bodovací soutěž vás nutí, abyste přišli včas. Tak se učíte dochvilnosti. Ve hrách a závodech si počínáte čestně - tím se učíte poctivému jednání. Na tábořišti leží naše věci a nikomu se z nich nic neztratí. Jinde si člověk musí dávat na svůj majetek pozor.

Ačkoli máte různý věk i různé povahy, nehádáte se, prostředí skautského oddílu hádkám nepřeje. Mnohokrát na výpravě máte možnost zachovat se sobecky, hrubě. Příležitost se nabízí při prudkém spádu hry, při námaze na cestách, a přece se ovládnete. Drobné povinnosti vás učí smyslu pro pořádek, důkladnosti, spolehlivosti, kázni. A co teprve tábor se spoustou práce, různých nesnází, s nepřízní počasí a nepohodlím!

To všechno - a ještě mnoho věcí jiných - je škola vašich povah, výheň, ve které se kovají a zdokonalují. Je celkem vedlejší,

jaký zábavný a cvičební program mají naše schůzky, výpravy a tábory. Hlavní je jen to, aby vás tento program co nejdéle upoutal. Neboť čím déle ve skautském oddíle budete, tím déle naše prostředí může působit na vaši povahu.

Vánoce

Jsou sice ještě dosti daleko, ale jestli si máte ve svých skautských oddílech a klubech vzít z těchto řádků příklad, musím o Vánocích psát už dnes.

Dlouhou řadu let, někdy od roku 1925, pořádáme v naší Dvojce poslední neděli před Štědrým dnem vánoční nadílku. Celé týdny před ní připravují chlapci doma tajně různé dárky, veselé

i vážné, pro své kamarády v oddíle. Mnozí k nim skládají i říkačky, které pak při rozbalování dárků čteme. Kromě drobných věcíček, jimiž se Dvojkaři vzájemně podělují, pamatujeme i na oddíl. Není jediný chlapec, který by nepřinesl o vánoční nadílce nějakou knížku do oddílové knihovny nebo věc do výbavy táborové kuchyně. V klubovně visí už od počátku listopadu seznam věcí, které by oddíl potřeboval, a tak si každý může podle svých možností vybrat, co o Vánocích oddílu nadělí. Tyto dárky jsou věnovány obyčejně bez udání dárcova jména.

A teď o tom, jak naše nadílka probíhá. Již, v sobotu jdeme hromadně koupit vánoční stromek, na který se všichni složíme. Nákup stromu, jeho vybírání a vítězoslavná cesta s ním do klubovny, to je jen malý zlomek našich tradičních oddílových zvyků spojených s vánoční nadílkou. V klubovně pak lepíme řetězy z barevných papírů, vyrábíme různé jiné ozdoby, připevňujeme prskavky, vypůjčené tretky, svíčky - zkrátka náš strom, který musí být až ke stropu, náramně okrášíme.

Pak chlapci uprázdňují v klubovně kout, zahradí jej bednami, vystelou na zemi papírem - a sem s tajuplnou tváří přinášejí v neděli pěkně zabalené dárky. A když pak začne nadílka, určení vyvolavači je odtud vytahují a rozdávají. Aby žádný dárek ve chvatu a shonu neunikl pozornosti, řídíme se ustanovením, že současně mohou být rozdány nejvýše tři dárky. Obdarovaní je rozbalí, ukážou všem, a teprve pak jsou vydány další tři. Při několika stech dárků, které se pod naším stromkem sejdou, trvá rozdávání dosti dlouho.

Vánoční nadílka má slavnostní ráz, scházíme se při ní ve skautských krojích (přes ulici si na ně vezmeme civilní šaty), někteří nováčci složí slib, zpíváme koledy a staré táborové písničky a chvíli držíme při rozsvíceném stromku černou hodinku.

Už aby tu vánoční nadílka byla!

Pro světlušky a vlčata

(Irča) Pravidelně v každém šestáku Vás, milé světlušky a vlčata, budu informovat o tom, co jsme dělali, a co nás čeká. Budu moóooc ráda, když mi s tím trošku pomůžete. A jak? Třeba tím, že něco pěkného napíšete o výpravě, schůzce nebo jen tak o něčem, co vás zaujalo. A že nemáte doma počítač? No to vůbec nevadí. My ho přece máme v klubovně. Napište si to doma na papír a v klubovně po schůzce (když se domluvíte s rodiči, že přijdete malinko později) si to sami přepíšete do oddílového počítače. Nebo můžete psát přímo do počítače. Kdo si to může napsat na počítači doma, přinese to na disketě, nebo poproste rodiče či staršího sourozence, aby mi to poslal na můj e-mail: drabkova@lachim.cz

Ferda přinesl ukázat na schůzku obrázek, který kreslil a pohádku, kterou napsal. Moc se nám to líbilo, takže jsem vše poslala do časopisu Světýlko, které odebírají světlušky, vlčata a jejich vedení v celé naší republice. Přidala jsem k tomu pár pěkných fotek z našich výprav. Marika, šéfredaktorka časopisu, mi poslala zprávičku, že se jí to také moc líbilo. Možná, že v některém dalším čísle Světýlka bude povídání nebo obrázek, nebo některá vaše fotka. Už se moc těším.

Za měsíce září a říjen se nám „protáhlo“ klubovnou na schůzkách 21 lidiček. To je moc dobré. Čím víc nás bude, tím víc zajímavých her si budeme moct zahrát.

Co jsme za tento měsíc stihli?

4 družinové schůzky
1 dvoudenní výpravu
2 úkoly do modré flotily
naučit se spoustu nových věcí

Co nás čeká?

3.11.2004	družinovka
10.11.2004	družinovka
17.11.2004	zvláštní družinovka
20.11.2004	oddílová výprava
24.11.2004	družinovka

Zvláštní družinovka

Protože je státní svátek uděláme si malé posezení s celým oddílem. Brumla si pro nás připravila „čajovničku“. Sejdeme se už ve 14:00 (pro ty menší - ve dvě hodiny odpoledne) Končit bychom měli v 17:00. Vemte si s sebou hrníček, něco dobrého na smlsnutí a kdo nerad sedí na tvrdém, tak i malý polštářek.

Výprava

Všechno je napsáno v zápise od Brumly. Tyto informace platí i pro nás - najdeš na poslední stránce Šestáku.

Modrá flotila

Zapojili jsme se do celorepublikové soutěže Modrá flotila.

Plníme různé úkoly a výsledky posíláme na adresu redakce do Prahy. Tam to vyhodnotí a dají nám prostřednictvím časopisu Světýlko vědět, jak jsme na tom. Protože máme moc šikovné a nadšené světlušky a vlčátka a plnění zajímavých úkolů je baví, věřím, že se dostaneme i do finále, které bude 20.-22.5. na Sečském moři. V minulých letech se to podařilo oběma našim dívčím družinám. A Žížaly byly dokonce úplně první v celé republice. Nasadily nám laťku hodně vysoko a já doufám, že neuděláme našemu oddílu ostudu.

1. úkol byl docela jednoduchý. Měli jsme střílet dělové koule (házet kopačkem jednou rukou) po nepřítelích. Každý měl pokusů, kolik potřeboval, tři nejlepší výsledky byly poslány do Prahy.
2. úkol už tak jednoduchý nebyl. Únik z podpalubí potápějící se lodi dal některým docela zabrat. Museli jsme projít poslepu a po hmatu docela dlouhou a klikatou trasu. Některé úseky byly navíc „pod vodou“, takže jsme nemohli dýchat. Tady se oplatilo trochu zapřemýšlet. Všichni však prošli a zachránili si život pro další plavbu.

Příští úkoly jsou docela náročné, ale ne nezvladatelné pro takové šikuly jako jsme my. Budeme muset jet i do lázní na Vsetín. Nebojte, nebude to žádné plavání na čas, jen lovení pokladů a boj se žraloky. To v pohodě zvládne i neplavec. Dám vám včas vědět, kdy to bude.

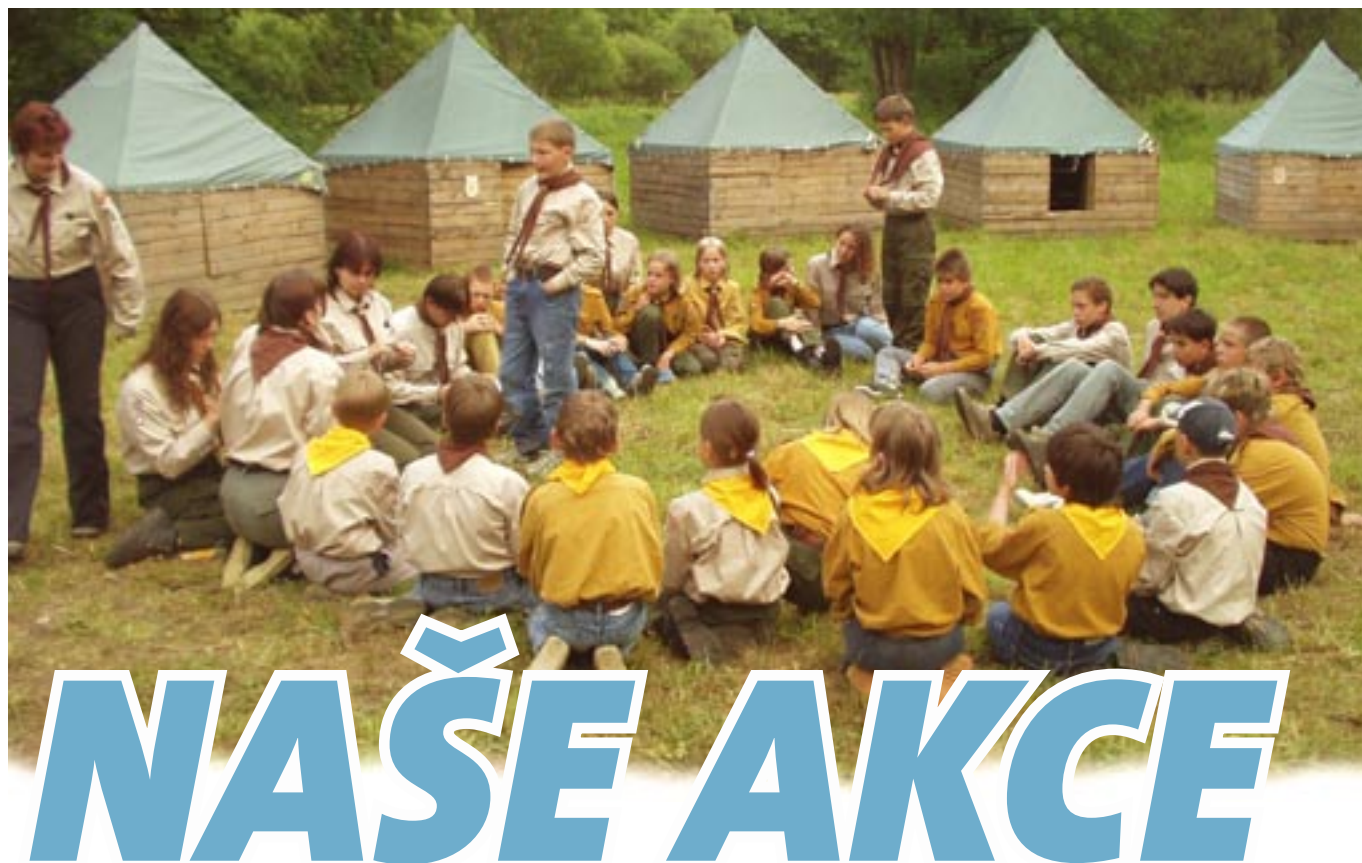
Bodování

Na každé schůzce, jak všichni víte, si zapisujeme bodíky. Vždy po dvou měsících je vyhodnocujeme a dostáváte památeční diplomky. Nejvíce bodíků získáte na výpravách. V červnu, před táborem, čeká na nejlepšího človíčka sladká odměna.

Září – říjen

1. místo	Kája	164 bodíků
2. místo	Zdenda	126 bodíků
3. místo	Mája	115 bodíků
4. místo	Lucka	110 bodíků
5. místo	Siska a Blondřák	102 bodíky

Dále byli Krista (101), Miška (92), Ferda a Laňka (90), Ještěrka (88), Týna (80), Smíšek (59), Ráchel (57), Scooby (56), Didi (40), Peťa (27), Fčelka (10), Libča (8), Kryšpína a Nika (5).

(Kecka) Dnes je pěkně a tak jdeme na hřiště. Očekávala jsem málo lidí a ono jich taky málo přišlo. Už to není jako dřív, když nás na oddílovce bylo třeba 25-30 lidí a jde to poznat. Když nás dřív bývalo hodně mohli jsme i zahrát bojovky zazpívat ale co když je nás málo? Jde to, ale hůř - tolik si toho nezahrajeme a nevychutnáme hru, ale zase se více věnujeme jeden druhému a lépe se poznáváme. Ale dáte mi za pravdu - na to jsou družinovky...

Z každé družinky tam byl někdo i z těch nejmenších sice jen jeden. První úkol byl vyluštit z morseovky několik otázek jako třeba hmyz v uchu, kousnutí hadem, pomoc tonoucímu.....

Odpovědi na otázky byly jakžtakš, ale někdy jsem je vůbec nechápala????

Další hry byla trochu na taktiku, rychlost, paměť. Na formátu A3 asi, bylo 24 věcí (rostlinky, vlajky, dopravní značky, osobnosti....) někdo na to šel chytře a napsal to všechno od 1 po 24, ale někdo byl zbrklý a pak ke konci se nemohl dopočítat tak mu třeba uteklo první místo. Myslela jsem že si zahrajeme na muže a ženy, ale Radek přišel s hrou ani nevím jak se jmenuje asi Žížalky. Ukolem bylo doběhnout na stanoviště vzít žížalku (gumovou - aby si někdo nemyslel že požíráme žížaly vždyť přece jen prospívají půdě), rožvýkat žízalu, spolknout a předat štafetu. No vyhrálo družstvo blíž ke kopci - asi umějí líp mlsat. Po sladké hře jsme se odebrali do klubovny kde sa říkalo něco o výpravě a vyhodnocovala hra. Na konec se hráli raci a tentokrát byli tři vítězni.

Žabí družinová oslava 2.10.2004

(Violka) Místo výpravy sme měly družinovou oslavu. Sešly sme se já, Fialka, Méďa, Verča, Bára a Dita.

Začlo to asi ve 3. Pár opožděnců přišlo opožděně a pak se to rozjelo. Jedly sme, pily sme, hodovaly sme, rozdaly sa dárky, poblahopřálo sa a pak byl večer. Tančily sme a zpívaly sme a nejlepší písnička byla: JINGLE BELLS, kterou sme zpívaly (z okna) na závěr když na naši počest vystřelovali rachejtle u hospody. Pak sa to rozešlo a my oslavenkyně sme odprovodily Ditu až na dolní konec. Určitě to byla super výprava a mohla by sa opakovať.

(Fialka) V sobotu jsme měly oslavu Violka a já. Na naši družinovou oslavu přišla Méďa, Verča, Bára a Ditka. Začalo to vybuch šampusu (samozřejmě dětského). Pak nám cerky pográtulovaly a daly velké dary. Méďa, Verča a já jsme vymyslely Violce úplně good dárek. Byla to krabice, která obsahovala soubor složek ve, kterém si měla připomenout svůj život (za některé fotky myslela, že nás zarazí), dále jsme jí daly něco na sebe, kosmetiku. Jedly jsme a pily. Jak jsme byly minře přeplněné šly jsme na procházku do klubovny. Tam jsme si prohlížely fotky jedničkářů. No byla to sranda. Pak jsme šly zase k nám. Tam jsme četly velmi zajímavý časopis. Pak nás Bára obléla pitím a najednou se to zvrtilo a dělaly jsme co čert nekáže. Večer jsme začaly tančit při otevřeném okně. Najednou u hospody začali púšťat patardy. Nás nenapadlo nic jiného než říct hlasitě a zřetelně jééé a od hospody se ozvalo: „Tu má zas někdo Vánoce.“ A my jsme začaly zpívat JINGLE BELLS, pak I LIKE THE EASTR BUNNY atd. Pak jsme ještě rozebraly co sa dalo a už byl konec. Já a Violka jsme doprovodily Ditku. A pak už šly každá svou cestou.

Výprava Světlušek a Vlčat na Čertovy skály 2.10.2004

(Divá Bára a Kája) V osm hodin nás brali Irča s Dazulem po zastávkách. Dazul vezl samé kluky a Irča holky. Na výpravě nás bylo 13 plus Fanta. Dojeli jsme pod Čertovky a na ně šli pěšky (asi 30 m). Slaňovali jsme. Poprvé nám to moc nešlo, ale podruhé jsme si to sfrnkli. Pak jsme vylezli těžký komín - Dazul a Fanta nás jistili. Chytili jsme hodně ještěrek asi tak 15. Ještěrka si odnesla jednu ještěrku domů. Vymyslely se další tři přezdívky. Pak jsme vylezli na kopec a Dazul nám dal úkol kdo první najde jeskyň dostane

tatranku. Pája dostal tatranku, protože našel jeskyň. Šli jsme se podívat do té jeskyně. Dazul nám ukázal velkou padesáti metrovou díru dolů, odvážlivci i naši tam dole mají svou památeční knihu. Jak jsme si všechno prohlédli, Dazul vyhlásil bojovku Boj o vlajky. Stříleli jsme po sobě šiškami. Divá Bára dostala od Dazula do nosu. Zdendovo družstvo vyhrálo. Pak jsme sešli dolů a jeli jsme domů. Na Vsetíně nám všem Irča koupila zmrzlinu. A pak už jsme byli doma.

Oddílový pátek 8.10.2004

(Kecka) Aby byla změna, celý oddílový pátek se jen kreslilo a sedělo. Přišlo zase málo lidí - spíš celá družina Fijalky a pár jedinců. Každý si mohl vybrat co chtěl dělat: obtiskovat listy na dopisní obálky, lapače, korálky, bavlnky, mramorovaný papír ale všechny zaujal Radek - a nic víc je už nezajímalo. Radek dovezl kousky drátků ze kterých si mohli vyrobit talismany na krk, prstýnky. Pak se jen uklidilo a byl konec.

Čajovna aneb Filmový maratón č.3 - 8.-9.10.2004

(Kecka) Filmový maratón byl tentokrát přestěhován do ratibořské klubovny. Začátek byl prej v 20.00. Sice žádný čaj jsem neměla ale asi to bylo tím, že jsem přišla o hodku a něco pozdějc. Venku prší jako při monzumových deštích a já otvírám dvěře do klubovny - všude tma jen svítící televize a okolo lidičky upírající oči

na tu hrající bedýnku kde akorát je Brus Wilis. Oproti venku tam byl smrádeček, ale za to teploučko. Ještě pouštíme Vítejte v Džungli kde všechny zaujaly scény s opičkama, Pána Prstenů 3 - ke konci už si z filmu děláme srandu - hlavně já. A Janina s Fialkou mě vraždí očima. Hlavně Janina.... Pak se šlo spát na mě poměrně brzy čas 03:36.

3. Cross country **16.10.2004**

(Anita) Ležím v krásně vyhřáté postýlce a venku prší, déšť bubnuje na okna... Já mám vstávat, sednout na kolo a jet v tom dešti?? Nakonec si říkám, že to nějak ujedu. Mamka sice vyhrožuje, že mě zamkne do koupelny, Radek zarytě mlčí... Vykládáme kola, momentálně teď neprší a dokonce potkáváme pár bláznů. Start(9:05) - všichni vyjíždí, jen Radek ještě něco spravuje na kole, tak vyrážím sama. U něho je větší pravděpodobnost, že nás dojede. Držím se Trpky a Dazula, Radek nás dojíždí, jedeme všichni pohromadě – Radek, já, Trpka, Dazul, Miris, Fanta a Chytrý s Delfínem jsou v nedohlednu. Pod Vysokou se rozdělujeme. Chlapci jsou nenávratně vpředu a Dazul někde za námi.

Neprší, listí šustí pod koly, krásný výhled... Jede se perfektně nikdo nám nešlape na paty, tak jedem „pohodovým tempem“. Vidíme před sebou stopy od kol, tak si říkáme že Miris s Fantou jedou jako draci. Před Cábem – mlha, prší – zvyšujeme tempo ať už to máme za sebou. Sjíždíme kopec k Irči, Radek kličkuje jako zajíc – má po brzdách. Už se těším na teplo a sprchu. Bahno máme úplně všude, v botách na teče – vyteče, už nám tam chybí jenom nějaká žaba. U Irči nejsou žádná kola, kdepak máme chlapce, že by už jeli domů? Zvoníme (14:05), Irča si dělá srandu, ale pak z ní vyleze, že jsme první. Pak jsme zjistili, že naši draci si vyjeli na Vysokou a pak čekali na Cábu v hospodě, ale to už jsme my i Dazul s Trpkou byli před nimi.

(Kikina) Když jsem s Jirkou ráno nasedala do autobusu, byla jsem opravdu zvědavá, kolik lidí z oddílu se k nám v Ratiboři přidá. Je to přece jenom brigáda, to znamená práce, a to zrovna není nijak lákavá nabídka. Bylo nás nakonec celkem pět. Pět lidí z oddílu o čtyřiceti členech. Pravda, někteří jeli ráno na Cross-country, ale to byli vesměs samí dospělí, kteří akci pořádali nebo zajišťovali servis. Nebudu zapírat, že se mi to moc nelíbilo. Nevím, čím to je, že na akce typu filmového maratonu, hrátek v bazénu nebo countrybálu se vždycky sejde spousta lidí, a na klasické výpravy ven nebo brigády jezdí jenom hrstka stále stejných lidí. Pořád mi to vrtá hlavou a marně odháním našeptávání, že se některých členů zmocnila nemoc jménem Zdechlobis pohodlnis...

No, ale pojďme dál. Protože už od rána přšlo, rozhodli jsme se, že tentokrát nepůjdeme pěšky celou cestu, ale jenom kousek a zbytek dojedeme autobusem. Díky tomu jsme se na Bařinku dohrabali v docela solidním čase a mohli jsme se vrhnout do práce. Jirka s Vápnem šli hrabat a uklízet čerstvě posečenou trávu (se kterou v potu tváře zápasil a marně se snažil vyhrát chudák Vyži) a já s Keckou a Delfínkem jsme začaly dláždit plácek pod okny, aby na něm později

mohla vzniknout zimní zahrada s posezením, fontánkou a bleskurychlou obsluhou. No, nedá se říct, že by to šlo kdovíjak rychle, popravdě jsme se s tím paplaly pěkně dlouho a asi deset lidí, kteří nám celou dobu neúnavně nosili kameny z lesa, mělo ruky vytahané až na zem. A celou tu dobu nám vytrvale a velmi příjemně – přšelo na záda. Veškerá utrpení ale byla záhy vyrovnána supervýborným gulášem, který se podařilo nějakým záhadným způsobem stvořit Romanovi. Zpočátku se o ten padesátilitrový hrnec vůbec nechtěl podělit, ale byl převálcován davem ozbrojeným lžičkami. Zatímco jsme tlačili, venku se rozpršelo. A to sice stále vytrvale, ale teď už ne moc příjemně. Prostě cabilo jek z konve, a tak jsme zůstali v chalupě. Náš pracně vyrobený plácek pod okny se po chvíli začal plnit vodou, a z hlíny, kterou jsme sem v táčkách navozili z lesa, se udělalo půlmetrové ňahňo. A přšelo a přšelo, až do večera a až do dalšího dne...

Ale ten večer nemožu vynechat. Papučáři už tři měsíce hlásali, že se bude slavnostně otvírat nová country-stodola a při tom se bude konat velká pařba. Rozuměj, bude se hrát, zpívat a tančit. A to všechno se opravdu dělalo a ještě se k tomu přidalo pár her a soutěží, ve kterých jsme se ani náhodou neztratili. Radek se Zubem, kteří se vrátili z Cross-country, se svorně

rozdělili o výhru v soutěži dřevorubeckého tance, to znamená tance s Anitou nebo jiným zátěžovým předmětem v náručí. Večer se tak protáhl až do půlnoci, kdy se šlo spát.

Ráno jsme se už jenom sbalili, pomohli uklidit a frčeli jsme na vlak, abychom byli co nejdřív doma. Holt, někteří musí jezdit do školy už v nedělu, a tak se nedalo nic dělat...

Těm, kteří odolali pokušení zůstat doma v teple a pohodlí a na brigádu jeli, patří dík a uznání, protože, jak je vidět, ne všichni jsou ochotní teplo a pohodlí vyměnit za pomoc druhým.

(Dazul) Tak tohle byl velmi náročný víkend - nejprve Cross Country, pak rychle osprchovat, rozvézt účastníky a tradá na Bařinku, kde vrcholí brigáda a slavnostní otvírání Country stodoly. Máme tam jako torzo „Šesté ligy“ hrát k tanci. Pozoruhodné je, že mladoši ze ŠESTKY, kteří se účastnili Cross Country bohapustě odpadli a stařoši vyrazili na Bařinku.

Přiznám se, že jsem tolik národa na Bařince fakt nečekal. S náma nás tam muselo být ke čtyřiceti!

Trocha skvělého gulášu, který uklohnul Romitů a pak hrajeme. Je to spodivem, ale v půli října lze večer pod širým nebem (tedy střechou stodoly) hrát i tančit aniž by člověk zmrznul ...

Ráno většina lidu zbaběle prchla a tak zůstávám s papučů Hanýskem a papučů Pajtášem, abychom dodělali izolaci střechy stodoly - úderem 17 hodiny se dílo podařilo...

Paragliding - 10.10.2004

(Fanta) V nedělu 10.října sem si byl u šéfa pučit naké filmy a při odchodu se mě zeptal, co dělám neska odpoledne, esi si nechcu jít zalétat. Samozřejmě sem nic neměl a tak sme ve 14 00 vyrazili do Ratiboře na takový ideální kopeček. Auto sme nechali pod kopcem a při cestě nahoru mi šéf vysvětloval co a jak. První letěl on a já měl takový divný pocit, co když udělám něco špatně nebo tak! Ale na druhou stranu sem se strašně těšil, že vlastně poprvé v životě poletím! Šéf už je zpátky nahoře, zapínám si sedák, padák, šéf to kontroluje, váže mě na lano, abych mu neuletěl, rozbíhám se a ...je to paráda - letím. Měl sem takový pocit bezpečí a nebezpečí najednou! Nikdy na to nezapomenu! Trošku se mi nepodařilo přistání, ale šéf mě chválil, prej to byl pěkný let. Myslel sem, že to je takové jenom povzbuzení, když sem teda letěl poprvní. Hned po druhém letu mi bylo jasné, že to myslel vážně. Nebyl to tak plynulý let jako ten první a ke konci sem si rozhoupal padák, což vůbec není dobré. Padák spadl přede mě na zem a já taky. Pár metrů mě to táhlo až mě dobrzdil šéf! (nic příjemného) Ale neodradilo mě to. Pak letěl Dazul, sem se jenom díval jak mu to pěkně jde a fotil ho. Třetí let už byl lepší, akorát při

startu mě padák strhl na zem a pěkně rychle táhl k lesu! Šéf si spálil ruku o lano a řval ať zatáhnu obě táhla!! Jo, měl pravdu, zastavil sem. Ted' už vím, že padák funguje, i když „letíte“ po zemi. Třetí let si dal i šéf a to až k autu. Je fakt dobrý. Já už sem ho viděl v elektrickém vedení, ale přistál úplně přesně před ním. Sešel sem pešky dolů, naložili sme věci a sice s odřenýma ušima, ale zato se skvělým zážitkem sme jeli domů. Určitě si to někdy zkuste, stojí to za to!

Výprava z Trojáku do Ratiboře

27.-28.10.2004

(Irča) Využili jsme státního svátku a udělali si dvoudenní výpravu. Ta začala trošičku netradičně, normální schůzkou. Po večerním přesunu do ratibořské klubovny nás čekala Janina se svými světluškami, Delfínek – ta získala novou přezdívkou Kelišová, dobrá večere, učení country tanců a pohádka Medvědí bratři. Ráno bylo poněkud včasnější, ale vstali všichni bez problémů. V Ratiboři se k nám přidal Radek s Anitou, v Hošťálkové Lojza a Sněhula se Zdeňou už jeli z Jablůnky, takže nakonec jelo 21 lidiček a 1 pes. Autobus nás vyvezl na rozcestí k Trojáku a Zlínu. Počasíčko nám moc přálo, snídaně v trávě při východu sluníčka byla bez chyby. Stejně tak i houpačky na Trojáku a spoustu her, které jsme hráli. Na krásné loučce jsme plnili 2. úkol Modré flotily. Před obídkem nás Radek trošku škádlil a nechtěl zastavit, ale překřičeli jsme ho. MY MÁME HLAD se neslo

na kilometry daleko. Jen naše vlčata byla při Radkovi a bojkotovala náš křik. Chlapi prostě drží při sobě. Nakonec to vzdali a my si mohli opět klobásky. Lojza si někde zapomněl batůžek a nemohl ho najít. Ještě že Radek a Ben byli tak obětaví a doběhli mu pro něj na místo předešlého odpočinku. Určitě si ho příště bude líp hlídat.

Tato výprava nebyla z těch lehčích. Ne že by byla těžká, ale zvládli jsme ujít pořádný kus cesty. Když k tomu připočítáte praní a blbnutí s Radkem, Anitou a Benem, myslím, že toho měli všichni dost. Taky jste spali jako miminka? Musím ještě říct, že všichni, tedy i ti nejmenší (měli jsme tam i předškoláčka) zvládali cestu na jedničku s hvězdičkou. Od nikoho jsem neslyšela, že by už nemohl i když určitě i pár takových bylo. Máte u mě i u Janiny medaili. Ale ne jenom jako, doopravdy. Však uvidíte.

VRRV Kosárna 28.-29.10.2004

(Kecka) Jedem hned ráno. Jaksi sa dobelháme na vlak a jedeme do Halenkova. Z tama jdeme do Dinotic a tam kdesi máme upraviť ten náš plácek lúky. Dazul nás vyzvedáva po ceste a frčíme. Je to fakt pekný kúsek louky ale vypadá to tam jak v pralese. Radim bere křoviňák a Dazul pilu. My s Ondrů sa snažíme rozdělat oheň ale nějak nám to nejde. Fial s Kikinů lámaly větve. Kolem dvou jedeme na Kosárnu. Najedli jsme sa a pak kecali, byli sa projít, hráli hru s míčem a s pálkama - docela zabíjačka a dobíjačka. No hráli jsme 3 cěrky proti 2 ogarom a stejně jsme prohrály. Neva. Večer sa jdem projít na Slováky a tam si kreslíme po asfaltce a vykládáme o pumách. Večer sa nadlábnem, karbaníme, ale hlavně klábosíme. Spát jdeme kolem 4 ráno. Několikrát za noc nás probouzel Radimův mobil který ale Fanta vůbec nevnímal. Hlavně že ráno vykřikuje: je 10 hodin. Sice si myslím, že nejvíc nás budilo horko, které v chatě bylo. Myslím, že spacáky jsme si ani brát nemuseli. Pojíme, pouklízáme, nařežem dřevo a jdeme dom.

(Dazul) Byl jsem velmi mile překvapen nasazením s jakým se naši roveři, kteří vyrazili na VRRV, pustili do čištění střediskového pozemku, který ŠESTKA spravuje. V šesti lidech jsme udělali za 4 hodiny tolik práce, že by to na střediskové brigádě trvalo 2 dny. Pro srovnání je na horní fotce pozemek před akcí a na spodní fotce je vidět vyžnutá louka, prořezané šáší a náletové stromky. Hezké místo na postavení oddílové boudy.

Oddílovka

29.10.2004

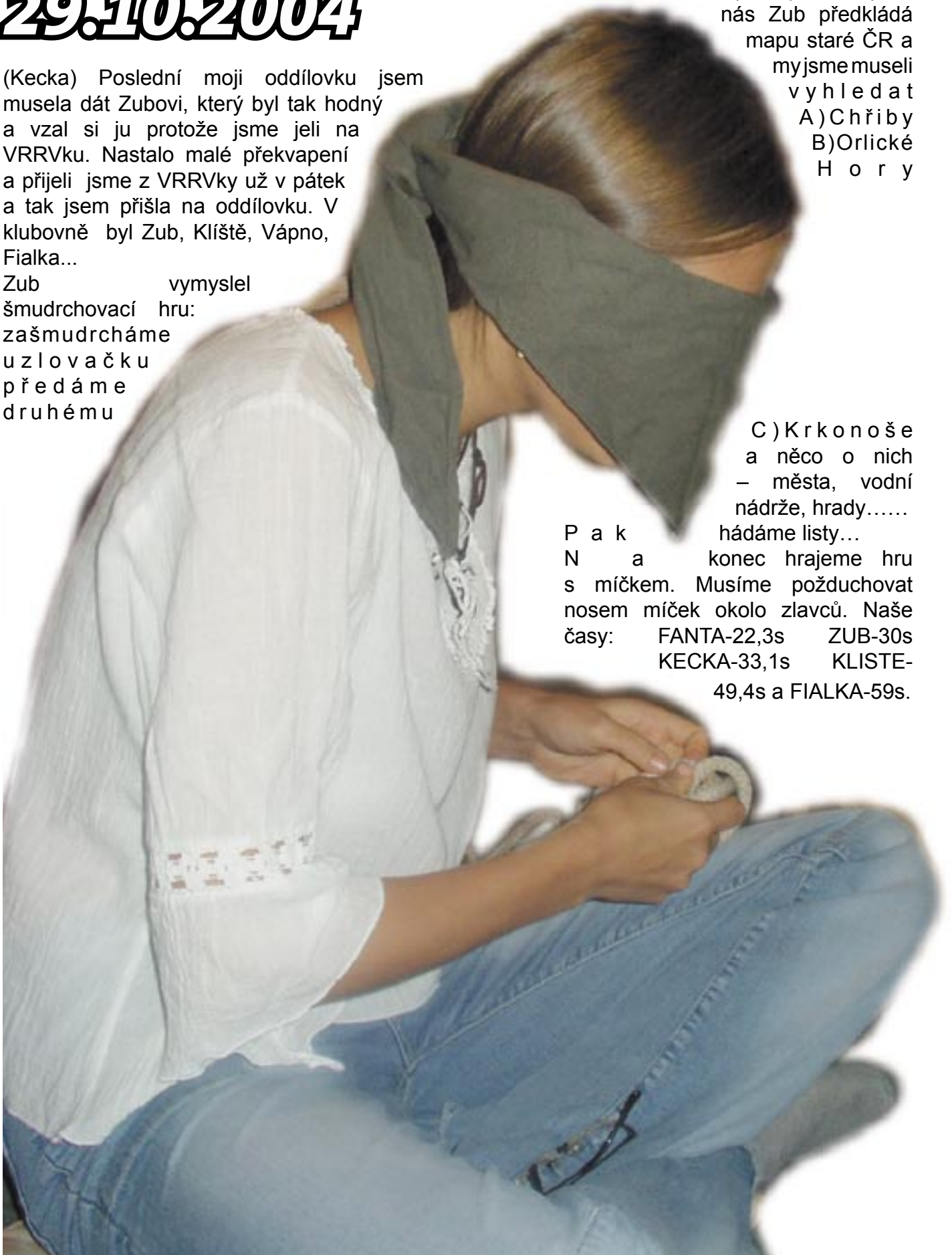
sousedovi a rychle to
rozmotáváme po slepu. Potom
nás Vápno opouští a před
nás Zub předkládá
mapu staré ČR a
my jsme museli
vyhledat
A) Chřiby
B) Orlické
H o r y

(Kecka) Poslední moji oddílovku jsem
musela dát Zubovi, který byl tak hodný
a vzal si ju protože jsme jeli na
VRRVku. Nastalo malé překvapení
a přijeli jsme z VRRVky už v pátek
a tak jsem přišla na oddílovku. V
klubovně byl Zub, Klíště, Vápno,
Fialka...

Zub vymyslel
šmudrchovací hru:
zašmudrcháme
uzlovačku
předáme
druhému

C) Krkonoše
a něco o nich
– města, vodní
nádrže, hrady.....

P a k hádáme listy...
N a konec hrajeme hru
s míčkem. Musíme požduchovat
nosem míček okolo zlavců. Naše
časy: FANTA-22,3s ZUB-30s
KECKA-33,1s KLISTE-
49,4s a FIALKA-59s.

Schůzka s rodiči v pátek

12. listopadu 2004

Vážení rodiče,
chceme Vás
pozvat na
krátkou
každoroční
schůzku do
naší kateřinické
klubovny. Bude v
pátek 12.11.2004
po oddílovce
tj. v 18.30 hodin.
Samozřejmě
jsme rádi, že
tam uvidíme
tradiční známé
tváře, ale určitě
rádi uvítáme i
rodiče od nových
dětí. Mají jednu z
možností zeptat
se téměř na cokoli
a my, pokud
budeme vědět
vám odpovíme.
Těšíme se na Vaši
návštěvu.
Zub a Šestka Kateřince

Akce v listopadu

(Připravuje Brumla - 775 960 122)

5. listopadu - oddílový pátek (budeme hrát takové malé divadlo, hodně běhat a taky přemýšlet a spoustu dalších věcí.....)

6. listopadu - družinové výpravy

12. listopadu - oddílovka, rodičovská schůzka

17. listopadu - čajový dýchánek: sraz ve 14:00 v klubovně, sebou teplé oblečení, polštářek, oblíbený hrnek, něco na mls....dobrou náladu, papír a tužku. Oficiální konec bude v 17:00

19. listopadu - oddílový pátek (zahrajem si Milionáře o bohaté ceny, hrát spoustu zajímavých hříček, při kterých budem dovádět a taky se něco naučíme....)

20. listopadu - výprava na skály – Bystřička

26. listopadu - oddílovka

20. listopadu – Výprava na skály – Bystřička

Odjezd: 6:50 autobusem z Kateřinic

Návrat: kolem 18:00 (pojedeme autobusem 17:40 ze Vsetína)

S sebou: teplé oblečení, pevnou obuv, pláštěnku, deník, tužku, KPZ, uzlovačku, dostatečné množství pití, jídlo bude po družinách!!!!!! , každá družinka bude mít 0,5 l vody a ešus!! Světlušky a vlčata s sebou 50 Kč a skauti 70 Kč. !!!!

Toto číslo ŠESTÁKU
je určeno pro:

Archiv všech oddílových časopisů můžeš najít
na <http://sestka.skauti.cz> (sekce ČASOPISY).